

яких зазначені дозволи, обов'язки та містяться заборони. Захист цього права взяла на себе держава,

Література:

1. Конституція України.-К.:Феміна,1996.-64с.
2. Господарський Кодекс України // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2003, №18, №19-20, №21-22, ст. 144.

Срібна І.

наук. кер. – ст. викл. Бездітько Б. М.)

студентка V курсу історичного факультету

Полтавського національного педагогічного університету імені В. Г. Короленка

Конституційне право особи на юридичний захист

Конституція України, стаття 3, визначає, що утвердження і забезпечення закріплених нею прав і свобод людини є головним обов'язком держави. Саме виконання цього головного обов'язку має визначати зміст і спрямованість діяльності держави.

Реалізація конституційних прав і свобод може бути обтяжена різними обставинами, а тому постає питання захисту прав і свобод. Однією із форм захисту є правовий захист.

Конституційна норма, стаття 59, визначає, що кожен має право на правову допомогу і є вільним у виборі захисника своїх прав.

Конституція України проголошує право підозрюваного, обвинуваченого, підсудного на захист (ст. 63) і відносить забезпечення цього права до загальних засад судочинства (ст. 129).

У Конвенції про захист прав людини і основних свобод визначено право кожної людини, яка обвинувачена у вчиненні кримінального злочину, «мати достатньо часу і можливостей для підготовки свого захисту» і «захищати себе особисто чи використовувати правову допомогу захисника на свій власний вибір або, якщо вона не має коштів для оплати правової допомоги захисника, одержувати таку допомогу безкоштовно». Згідно Конституції України, стаття 59, у випадках, визначених законом правова допомога надається безоплатно.

Право особи на правовий захист викликає встановлення для слідчого, прокурора, слідчого судді та суду обов'язку сприяти підозрюваному, обвинуваченому у реалізації його права на захист, Кримінальний процесуальний кодекс України визначає, що:

- підозрюваний, обвинувачений, засуджений, виправданий має право на захист, що полягає у наданні йому можливості надати усні або письмові пояснення з приводу підозри чи обвинувачення, право збирати і подавати докази;

- слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд зобов'язані роз'яснити підозрюваному, обвинуваченому його право та забезпечити право на кваліфіковану правову допомогу;

- у випадках, передбачених Кримінальним процесуальним кодексом України або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, підозрюваному, обвинуваченому правова допомога надається безоплатно за рахунок держави.

Таким чином, право особи на правову допомогу є її невід'ємним конституційним правом і забезпечення його реалізації безперечно сприяє утвердженню положень правової держави в Україні, побудову якої розпочав народ України.

Література:

1. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод: - Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/995004>.
2. Конституція України. - К.:Феміна,1996. - 64с.
3. Кримінальний процесуальний кодекс України.-К.: Паливода А.В., 2015. - 212с.